

Občianske noviny

HLAS

Trenčianske Stankovce

04/2021

hlas.stankovce@gmail.com

Obec Trenčianske Stankovce v spolupráci s folklórnym súborom ROZVADŽAN
vás pozýva na stankovský festival folklóru

Stankovské zvony 2021

ktorý sa uskutoční pod záštitou predsedu TSK pri Spoločenskom dome
v Trenčianskych Stankovciach v sobotu 14. 8. 2021 o 16:00 hod.

V bohatom programe sa predstavia štyri detské folklórne súbory
a štyri folklórne skupiny dospelých. V závere festivalu sa uskutoční
koncert dychovej hudby Trenčianska dvanástka pri príležitosti
111. výročia založenia dychovej hudby vo Veľkých Stankovciach.

Opäť sa stal majstrom Slovenska

Gratulujeme

Mário Kadák zo Sedličnej zopakoval úspech spred dvoch rokov, keď sa stal juniorským majstrom Slovenska v atletickom desaťboji, azda v najnáročnejšej disciplíne v atletike. Pretekali boli v Martine v dňoch 22. až 23. mája 2021. Zvíťazil vďaka tvrdému tréningu a poctivej príprave počas celého obdobia, keď kvôli koronavírusu nemohli súťažiť.

Aký je tvoj pocit po dlhšej dobe bez pretekania - prísť a zvíťaziť?

„Bolo to veľmi náročné, keďže pretekov bolo naozaj veľmi málo, ale pocit to bol ako vždy skvelý.“

Bolo toto víťazstvo ťažšie ako to predchádzajúce?

„Určite áno kvôli nepriaznivému počasiu, ktoré bolo oba dni. Mali sme počas pretekov veľmi silný vietor, dážď a zimu, takže to bolo naozaj veľmi náročné.“

Budeš pokračovať v tejto kategórii alebo sa sústreďíš na niektorú sólo disciplínu do budúcnosti?

„Určite chcem naďalej pokračovať v desaťboji, ale taktiež skúšam trojskok.“
Čo máš vysnívané v tomto športe, aký je tvoj športový vzor?

„Tak určite je mojim najväčším snom dostať sa na olympijské hry alebo majstrovstvá sveta. Moje športové vzory sú desaťbojár Kevin Mayer a Daley Thompson a z basketbalu Kobe Bryant.“

Dušan Pevný

Plány na leto

Bleskovka

Talentovanej športovkyni, Lee Tanáčovej, majsterke Slovenska v kickboxe sme sa pre začiatkom prázdnin spýtali na jej plány a túžby počas leta. Lea nám odpovedala:

„Prázdniny by som chcela stráviť s mojimi kamarátmi, pretože cez školský rok nemám veľa času. Ďalej by som si chcela nájsť nejakú brigádu... Určite budem trénovať naďalej, lebo ma aj počas leta čakajú zápasy. Mala by som sa zúčastniť aj športového sústredenia v Srbsku.“

Redakčná rada

Sokolské aktivity

Zaujalo nás

Na zasadnutí výboru športovej organizácie TJ Sokol sme konštatovali, že naša činnosť je neustále obmedzená z dôvodu pandémie koronavírusu. Napriek tomu sme zhodnotili a pripravili nasledovné:

Päť cvičeníek našej TJ Sokol malo v dňoch 3. - 8. októbra 2021 reprezentovať našu obec a Slovensko skladbou na „Golden Age Gym festival“ v Rethymno na Kréte. Táto akcia sa z dôvodu opatrení voči koronavírusu prekladá na budúci rok.

Volejbalový oddiel trénuje každý pondelok na ihrisku OC v Rozvadzoch. V mesiaci jún sa dvaja členovia oddielu Martin Záhumenský a Peter Žiaček zúčastnili na turnajoch zmiešaných dvojíc v plážovom volejbale v Bratislave.

26. júna 2021 na turnaji v plážovom volejbale v Považskej Bystrici obsadili Martin Záhumenský s Alenou Hladkou prvé miesto a Peter Žiaček s Dianou Hageciakovou druhé miesto. To je veľký úspech našej TJ Sokol. V dňoch 10. - 11. júla 2021 sa obidvaja zúčastnia turnaja „Slovácke léto“ v Uherskom Hradišti.

Dňa 19. júna 2021 vystupoval spevácky oddiel „Sokolka“ na Machnáči, na rovnakom mieste si vystúpenie zopakujú 3. júla 2021. Sokolka bude vystupovať aj 4. júla 2021 na Bánovskom kultúrnom lete.

21. júla 2021 sa členovia TJ Sokol Trenčianske Stankovce zúčastnia športového memoriálu M. R. Štefánika pri pamätníku v parku v Trenčíne.

Dňa 14. augusta 2021 bude vystupovať Sokolka na „Dni obce“ v Trenčianskych Stankovciach.

18. septembra 2021 sa členovia našej TJ Sokol zúčastnia na XIV. stretnutí Sokolov Moravsko-slovenského pomedzia Veľká Javorina, kde na stretnutí hudobnú produkciu zabezpečí hudobný oddiel Sokolka.

Dušan Dutko

EUROPIN - The Needle Expert

Firmy u nás

Spoločnosť EUROPIN, s. r. o. bola založená v roku 1997 a od jej založenia sa venuje precíznej výrobe zdravotníckych lanciet, kanýl a špeciálnych zdravotníckych ihlích ako nabrúseného kovového polotovaru. Čo začalo ako prevádzka s niekoľkými zamestnancami, vypracovalo sa v priebehu rokov na významného, nadnárodne pôsobiaceho dodávateľa farmapriemyslu.

Za viac ako 20 úspešných rokov svojej existencie si predovšetkým vysoko precíznou a kvalitnou výrobou spoločnosť EUROPIN vybudovala sieť zákazníkov z Európy (Nemecko, Taliansko, Rakúsko, Švajčiarsko, Poľsko, Francúzsko, Švédsko, Holandsko, Veľká Británia, Írsko), Turecka, USA, Kanady, Mexika a krajín juhovýchodnej Ázie (Čína, India, Malajzia, Singapur). V súčasnosti je, čo do množstva a sortimentu, jedným z najväčších európskych výrobcov kanýl do inzulínových pier a radí sa do prvej svetovej 10-čky výrobcov ihlích ako farmaceutických komponentov. Jej výrobky sa vo forme hotových

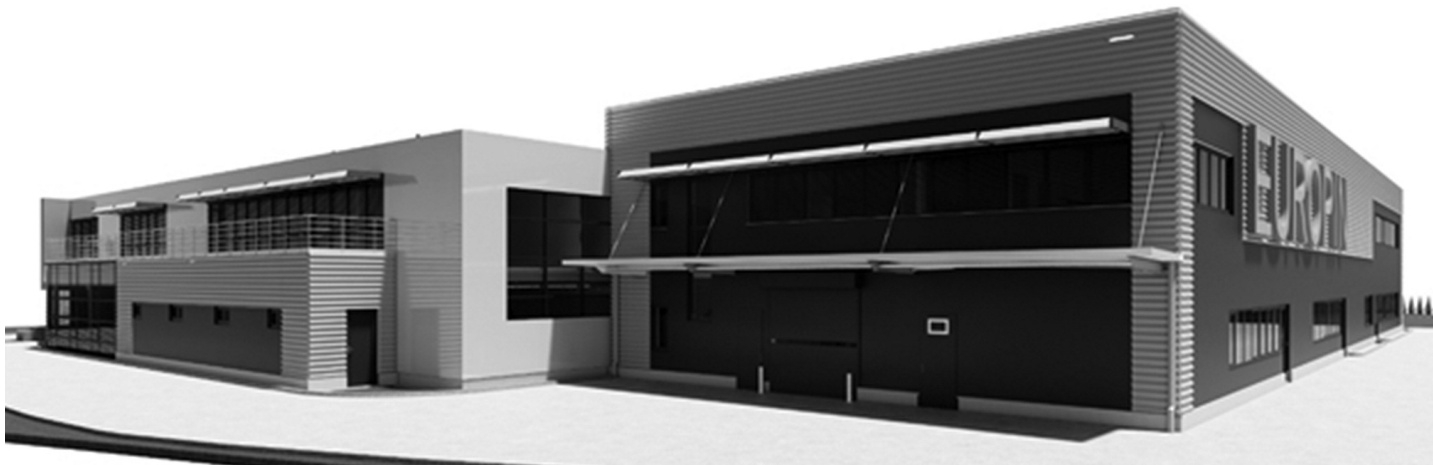
zdravotníckych pomôcok – vpichových pomôcok, inzulínových pier, striekačiek s ihlami, atď. dostávajú na trhy celého sveta. Ich primárne využitie je v oblasti zdravotníctva. Využívajú ich hlavne pacienti chorí na diabetes, či už na odber kapilárnej krvi alebo na aplikáciu inzulínu. Menší podiel tvorí taktiež výroba kanýl pre veterinárne účely. V roku 2021 plánuje spoločnosť EUROPIN vyrobiť takmer 2 miliardy ihlích pre farmaceutický trh.

Od roku 2007 pôsobí spoločnosť EUROPIN v priemyselnom parku v Trenčianskych Stankovciach. Výrobný závod v Trenčianskych Stankov-

ciach disponuje výrobnou plochou o rozmere 2000m² a zamestnáva takmer 200 zamestnancov. V budúcom roku spoločnosť plánuje rozšíriť svoje výrobné priestory ako I. etapu expanzie na Slovensku.

Veríme, že takmer po 15. rokoch pôsobenia v priemyselnom parku v Trenčianskych Stankovciach sa spoločnosť EUROPIN stala pevnou súčasťou obce a spoločne s jej vedením prispeje k jej rozvoju, úspešnému rastu a spokojnosti jej obyvateľov.

Ing. Martin Šorň, PhD., riaditeľ spoločnosti

Konečne závodím...

Aktuálne

Cez víkend 27. júna 2021 sa konali prvé preteky MX OPEN SK v Mníšku nad Hnilcom v mojej kategórii motocyklov MX2. Po minuloročnej pauze som sa veľmi tešil na preteky u nás.

Na malej motorke (obsah 250 ccm) som sa cítil super. V jazdách som prvé kolá bojoval sám so sebou a nemohol som sa dostať do tempa, čo ma neskôr stálo lepšie výsledok.

Po všetkých minuloročných problémoch a neistej jarnej časti som bral celkové 7. miesto ako úspech. Nie je to síce ideálny začiatok, ale uvidím, čo prinesú ďalšie preteky.

Ďakujem všetkým podporovateľom za podporu!

Denis Poláš

Tankové dni Laugarício

Rozhovor

Tankové dni Laugarício patrili roky k najzásadnejším akciám na Západnom Slovensku a vo svojom zameraní patrili k absolútnej slovenskej špičke s európskym významom. Našu obec zvýraznili na mape Slovenska. Prišla však doba, ktorá z verejne známych dôvodov spôsobila, že Tankové dni sa nemohli uskutočniť a občania nielen našej obce budú netrpelivo čakať na akúkoľvek informáciu o obnovení tohto zámeru. My sme sa spojili so zástupcami organizátorov, menovite pánom Mariánom Simeonom, hlavným organizátorom a spýtali sme sa:

Ako vnímate situáciu, ktorá nepraje organizovaniu tejto aktivity, ktorej príprava zaberá isto veľký časový priestor?

„Samozrejme, že je nám to ľúto, no musíme rešpektovať zákony. Všetci účastníci boli veľmi sklamaní a určite aj diváci. Dúfali sme, že tento rok to bude, no vidíte aká je stále situácia. Príprava Tankových dní nám zaberie 10 mesiacov času, aby sme dokázali zabezpečiť pre diváka niečo nové, premiéry vozidiel, ktoré u nás ešte neboli a samozrejme zabezpečiť celú logistiku.“

Čo pre vás znamená pozastavenie týchto military akcií, spôsobilo to okrem morálnych škôd aj nejaké finančné či iné?

„Pozastavenie bolo pre nás hlavne morálne sklamanie, robíme to ako hobby so srdcom. Naša akcia nie je absolútne zameraná komerčne, a preto nám nevznikli žiadne finančné straty. Všetci sa živíme inak :-). Ako ďalšiu škodu hádam spomeniem, že ľudia si nevedia vážiť, že sme vlastne priestory upravili a udržiavali v čistote, kosili trávu a dnes po dvoch rokoch tam opäť vzniká nelegálna skládka odpadu. My sme mali radosť, že tam chodili ľudia po celý rok oddychovať, prechádzať sa a športovať. Opätovné vyčistenie nás bude stáť úplne zbytočne vynaložené finančné prostriedky. Uvažujeme v priestore inštalovať fotopasce, snáď to prinesie osov.“

Ako ďalej? Je vo vašich plánoch táto show aj v budúcnosti? Uvidíme vás ešte v Stankovciach?

„Ďalší ročník v roku 2022 uvažujeme opäť zorganizovať v starom termíne na konci júna, a to pre nás znamená, ako keby sme začínali odznova. Trenčianske Stankovce sú pre nás nevymeniteľné, pretože priestory sú perfektné,

veľmi dobrý prístup, v dobrom regióne a samozrejme od začiatku s dobrou podporou vašej obce. Na záver si skúsme zaželať, že sa nám to konečne podarí a nech máme plné tribúny.“

Ďakujeme za rozhovor a držíme palce!

Marián Simeon, Dušan Pevný

Krásy a rarity v okolí obce

Práca žiakov školy

Chceme vám priblížiť krásy a rarity našej obce Krivosúd-Bodovka. Je to síce vaša susedná obec, ale sme žiakmi základnej školy v Trenčianskych Stankovciach, a tak chceme všetkým kamarátom opísať nám blízke miesta. Zároveň ich počas prázdnin pozvať do našich končín.

Kto z vás už videl vždy zelený listnatý strom? My, na Bodovke, taký strom máme. Je to starý dub obrastený krásnym brečťanom. Tento brečťan dodáva zelenú farbu starému dubu aj v zime. Uvidieť ho môže každý, kto sa vydá na prechádzku po starej lesnej ceste z Bodovskej poľovníckej chaty na Ivoú.

Ďalšou zaujímavosťou je modrý slimák – Karpatský slizniak – ENDEMIT. Tohoto slizniaka môžete vidieť iba v Karpatských lesoch. Ale

dajte pozor, aby vás pri obdivovaní nepredbehol...

No pri prechádzke dajte aj pozor kam stúpate, aby sa nestalo, že pri obdivovaní našich zaujímavostí spadnete do hlbokých kráterov - závrťov. Je to vlastne prepadnutý strop jaskyne. A že u nás je ich požehnané. No dlhú jaskyňu nikto ešte neobjavil... A časom sa z niektorých stali kaliská pre našu zver.

Katka (5.B) a Ondrej (3.A) Kmeťovci

Spartanské preteky naživo

Chválime

Niekedy v marci si sadla moja žena vedľa mňa a z ničoho nič mi povedala: „Už to mám zaplatené.“ Myslel som si, že nejakú faktúru (smiech), ale ona sa zaregistrovala na preteky Spartan Race. A tak začala postupne trénovať. Stále mi hovorila, keď som sa pýtal či trénovala, že má ešte čas, ale ako sa tak blížil dátum preteku, začala mať trochu obavy či to zvládne. Všetci sme ju podporovali, ale našli sa aj pesimisti.

Prišiel 20. jún 2021 a my sme sa vybrali do Valčianskej Doliny, kde sa pretek konal. V jej kategórii Spartan Sprint sa postavilo na štart 428 „spartanov“, ktorí štartovali každých 10 minút po cca 50 bežcov.

O 14.20 hod. sa postavila na štart aj moja žena. To už nebolo cesty späť. Odpálená dynamica nám dala znamenie, že už odštartovali. Patrične sme začali povzbudzovať. Po asi 100 metroch sa nám stratila z dohľadu a my sme len tipovali, koľko jej to asi bude na prvých pretekoch trvať.

Vždy, keď sme ju uvideli pri prekážkach, ktoré boli pred očami divákov, tak sme sa ju snažili čo najviac podporiť. Asi po dvoch hodinách sa objavila pred poslednými prekážkami a my sme ju mohli sprevádzať a povzbudzovať až do cieľa.

Zdolala 6,4 km a 23 rôznych prekážok a so slzami šťastia dobehla do cieľa v čase 2:15:26. Zo 428 bežcov dobehla na 262. mieste.

Nesmierny pocit šťastia a splnený sen sme s ňou prežívali všetci. O rok ideme aj my.

Pavol Kurtiš

Poznámka redakcie:

Čo je Spartan Sprint? Ide o najkratšiu trať v tomto športe, ktorá je ideálna pre športovcov všetkých výkonnostných úrovní. Je vhodná pre nováčikov na pretekoch Spartan Race, takisto ako aj pre skúsených pretekárov. I keď ide o najkratšiu trať, je nabitá viac než 20timi typickými Spartanskými prekážkami – čaká vás blato, oheň, prekonávanie steny a ostrnatý drôt. Myslíte si, že to nezvládnete? Mýlite sa! Postavte sa na štartovaciu čiaru a dokážte, čoho ste schopný!

Čo nás, chovateľov, čaká cez prázdniny?

Čo sa chystá

Obdobie prázdnin, teda júl – august, je pre chovateľov zvláštne obdobie. Narodené alebo vyliahnuté zvieratá sú práve vo veku, keď sa oddeľujú od matiek a stávajú sa viac samostatnými. Hydina, a to najmä kurčatá strácajú kuracie páperie a nastupuje druhé perie, na ktorom už môžeme pozorovať pre nás dôležité farebné diferencie a prípadné rozdiely oproti štandardu.

Toto obdobie je vlastne také obdobie triedenia, keď chovateľ odchovy triedi na výstavné – teda tie, ktoré majú predpoklady zúčastniť sa výstav a bodovať. A na kategóriu úžitkovú, ktoré môžu byť využité na znášku alebo jatočné účely. Pre väčšinu gazdoviek je podstatná úžitkovosť, teda znáška nosnice a napríklad odchýlky vo farbe sú nepodstatné. To isté platí i u „kreslených“ králikov.

Takže obdobie prázdnin je obdobím triedenia a sledovania. Výstavy sa konajú len sporadicky, pretože v tomto období nie sú zvieratá vo výstavnej kondícii. Ako združenie chceme využiť tento čas na dobehnutie organizačných záležitostí, prípravu administrácie prichádzajúcich výstav, jednaniami s partnermi.

Dúfame a pevne veríme, že po období narušenom pandémiou vám budeme môcť v dňoch 23. - 24. októbra 2021 opäť predstaviť výsledky nielen našej chovateľskej práce na výstave **LAUGARICIO CUP 2021**. Naša výstava bude opäť s medzinárodnou účasťou. Okrem týchto výstav

máme naplánovanú účasť na výstave v Chocholnej, Beluši, Žiline. Vrcholnou bude účasť na celoštátnej výstave v Nitre a medzinárodnej

výstave v Litovskom Kaunase. Veríme, že vás nesklameme a i chovateľstvom dokážeme reprezentovať našu obec.

Peter Žuffa

Za Julom

Spomíname

Ked' som nedávno cestoval z Horehronia a počúval hlas Jula Viršíka z rádia, netušil som, že mu ostáva pár hodín života. Potom prišla tá strašná správa, ktorej človek nechcel vôbec veriť. Julova púť na tomto svete sa skončila...

Julo, keď si sa mi pred mnohými rokmi ozval svojim zvonivým hlasom po telefónnej linke, že by si chcel prísť k nám, do Stankoviec a natočiť reláciu v klube Nestor o našich aktivitách, ostal som zarazený, že prečo práve k nám. Ved' rádio Elán bolo v rokoch 87, 88, 89 súčasťou vysielania Slovenského rozhlasu a prvou lastovičkou v časoch Gorbačovovej perestrojky,

kde si budúce hviezdy súkromných rádii skúšali každá svoj novátorský štýl, ktorý ich po tzv. „revolúcii“ vyniesol do moderátorskej špičky. Mená Jarky Hargašovej, Ľuby Hargašovej, Juraja Čurného či ďalších, no v neposlednom rade teba, boli už vtedy zárukou kvality. A my, vtedy mladé uchá, sme dychtivo čakali na vašu reláciu. A vy ste si vybrali do svojho programu

práve nás a našu dedinu.

A tak, keď som ťa v jeden jesenný deň čakal na železničnej stanici v Trenčíne a ty si ako taký „študák“ s prehodeným páskovým magnetofónom značky Uher cez plece dorazil, ihneď sme si sadli na jednu nôtu a potykali.

Zažili sme síce v našom klube vcelku nezáživné a „povinné“ nahrávanie vstupov do vysielania, ale nasmiali sme sa pri ňom pozhnane. Napríklad, keď sa kamarát Zdeno pri otázke zmohol asi zo desaťkrát na odpoveď začínajúcou slovom: „Poneváž...“ A potom bolo „minútu“ ticho, čiže sa vždy začínalo od znova. Alebo, keď si našej najmladšej kamarátky položil otázku a ona, chúd'a, v priamom prenose začala od stresu čkať... Ale zvládli sme to. A potom sa už len zabávalo a spomínalo.

Presvedčili sme ťa, aby si zostal u nás na noc, a tak sme večer v klube čosi popili, potárali, zabavili sa. Ty si bol za každú srandu. Na noc som ťa zobral k nám, kde si večer neveriacky krútil nosom, keď ti moja svokra ponúkala vysmázané hlavy hříbov – bedlí. „To ma dúfam nechcete otráviť, sú naozaj jedlé...?“ Po chvíli si z chuti zjedol všetko ponúknuté. Samozrejme, s predchádzajúcou hruškovitou už príliš nešlo dohromady... Ale prežil si...

Ráno som ťa odviezol k vlaku, ktorý šiel už pred piatou rannou do Bratislavy, aby si stihol zstrihať materiál a dať do vysielania...

Neskôr, keď sme sa stretli kdekoľvek, si vždy spomínal v dobrom na nás a na naše Stankovce s ich klubom mladých Nestor. Tvoj hlas dával energiu a rozdával úsmevy na diaľku nám, poslucháčom! Nechce sa mi veriť, že už to nebude naživo...

Bol si vtedy, a vždy, aj potom veľký parták!

Dušan Pevný

Oznam

Obecný športový klub Trenčianske Stankovce

Hľadá chlapcov, budúcich futbalistov do svojich radov.

Ročníky 2005, 2006 – hláste sa na č. t. +421 908 142 515 (p. Zabadal) - dorast.

Ročníky 2007, 2008, 2009, 2010 – hláste sa na č. t. +421 908 725 021 (p. Pevný) - žiaci.

Ročníky 2011, 2012, 2013 – hláste sa na č. t. + 421 910 394 601 (p. Balaj) - prípravka.

Tréningový proces už prebieha. Zapojiť sa do neho možno okamžite.

Chlapcom poskytneme maximálnu starostlivosť v kvalitnom futbalovom prostredí.

Futbal je pre nás všetkým! Príďte medzi nás!!!

Vôňa kávy, vôňa domova

Príbehy pre všedné dni

Sedím vo vlaku a pozerám na kvapky dažďa lenivo stekajúce po okne na vozni vlaku, ktorý po odpískaní opúšťa ďalšiu stanicu na trati Bratislava - Košice. Ledabolo pozorujem spolucestujúcich, sem tam niektorí z nich upútajú moju pozornosť.

Takmer po mesiaci zhonu v práci, kalendári plnom neodkladných termínov, pracovných schôdzok, nudných obedov, naškrobených ľudí, sa vraciam „Domov“. Ešte stále mi hlava nedokáže prepnúť na stupeň „Daj si pohov“, a to až do chvíle, pokiaľ mi nepípne správa od Renáty: „Tak čo, kde to tento víkend roztočíme?“

Nooo, hlava mi razom vzrušením filtruje všetky obľúbené podniky, ale neodpovedám. Toto dohodnem osobne. Teraz chcem vypnúť, na nič nemyslieť, len tak sa oddávať tancujúcim a naháňajúcim sa kvapkám dažďa na okne. Skoro zaspávam, keď ma vyruší hlásenie o príchode vlaku do mojej cieľovej stanice v Trenčíne. Beriem batožinu a prestupujem

na autobus „smer Domov“.

Sú takmer štyri hodiny popoludní, rodičia už budú doma, tak aspoň raz vďaka poldňovej dovolenke si môžem užiť aj piatok v kruhu rodiny. Vystupujem z autobusu a na ulici ma zdravia deti, hrdličky si hrkútajú na drôtoch, v taške počujem, ako sa prelieva obsah fľaše s červeným vínom povedzme lepšej značky na rozprúdenie krvi v žilách pri večernom posezení pri krbe.

Otváram bránu pri dome, vystupujem po schodoch hore a v okamihu, ako vchádzam do predsieni, to prichádza. Vôňa kávy, najlepšej, starostlivo na trikrát zaliatej, servírovanej v šálke bledulinko zelenej farby s kvetinkou, tak ako ju poznám roky.... Od mamy....

Vyzujem sa, privítam sa s rodičmi, pohodlne sa usadím do kresla, vezmem si do rúk moju šálku kávy, priložím k perám a skutočne vypínam v blízkosti tých najbližších ľudí.

Opúšťam ten svet zhonu, prestíže, povinností, ľudí a nechávam sa unášať jedinečnou vôňou kávy a domova, tej pomyslenej škrupiny, pod ktorú sa vždy ukryjem, keď musím, chcem, potrebujem. Tento nápoj s láskou servírovaný je tou najluxusnejšou komoditou pod slnkom....

Na zdravie a dobrú chuť si prajem. Ved' začína víkend a s ním aj možnosť sa odviazať v obľúbenom podniku. Skoro som zabudla, idem zavolať Renátu, že kam skočíme...

Veronika Kováčiková

Bolo nás päť...

Z archívov

Bolo nás päť. Z domova sme vyrazili v jeden pondelok o desiatej. Päť ruk-sakov, päť spacích vakov, dva stany, štyri nafukovačky, „prešívaky“ – skratka „čundráci“ ovešaní od hlavy až po päty. Keď sme sa s tým všetkým dostali na Zelenú vodu, zistili sme, že pre nás nemajú miesto. Po rozhovore s riaditeľom campingu sa však našlo miesto, a tak tu bolo o chvíľu o dva stany viac.

Zvyšok dňa sme venovali pozorovaniu. Kol'ko sa čaká v rade na WC? Čo to máme za susedov, keď do ich rekvizitára patria aj rozvešané plienky? Aké sú zatváracie hodiny v reštaurácii

a bare? Alebo či je Zelená voda naozaj zelená? Volejbalovou loptou ohrozuje autá všetkých susedov, dokonca aj na taniere s večerou musia dávať pozor (nie preto, že by sme im ju chceli zjesť).

Prebudili sme sa do krásneho utorkového slnečného rána. Po „výdatných“ raňajkách nás čakala šumivá voda. Za pár korún sme si požičali malú loď s pokazeným pádlom, a tak mohli chlapi ukázať silu svojich svalov. O výsledku ich úsilia sa radšej nebudeme zmieňovať. Deň nám pomerne rýchlo ubehol, večer nám skrátala návšteva kamarátov.

Idylka ďalšieho rána bola poznamenaná zvláštnym spôsobom opalovania – v chládku. Loďku sa nám nepodarilo zohnať ani len dera-vú, nieto ešte s párom vesel. Menu toho dňa bola pečená klobása, no rovnako bola dobrá aj surová. Fúkal vietor a my sme s obavou pozerali na mračná nasiaknuté dažďom. Znovu nás potešili návštevou kamaráti.

Naše dažďové predtuchy sa vo štvrtok naplnili. Poballili sme sa a o piatej vyrazili domov. Svojou návštevou sme ešte poctili Beckov. Drobné na autobus sme hľadali v tých najhlbších kútoch našich vačkov.

Škoda, že sa tejto stanovačky zúčastnilo iba nás päť. Mohla to byť perfektná akcia viacerých mladých ľudí z dediny.

Z archívu novín Čidlo - 1986

Prázdniny pri kravách

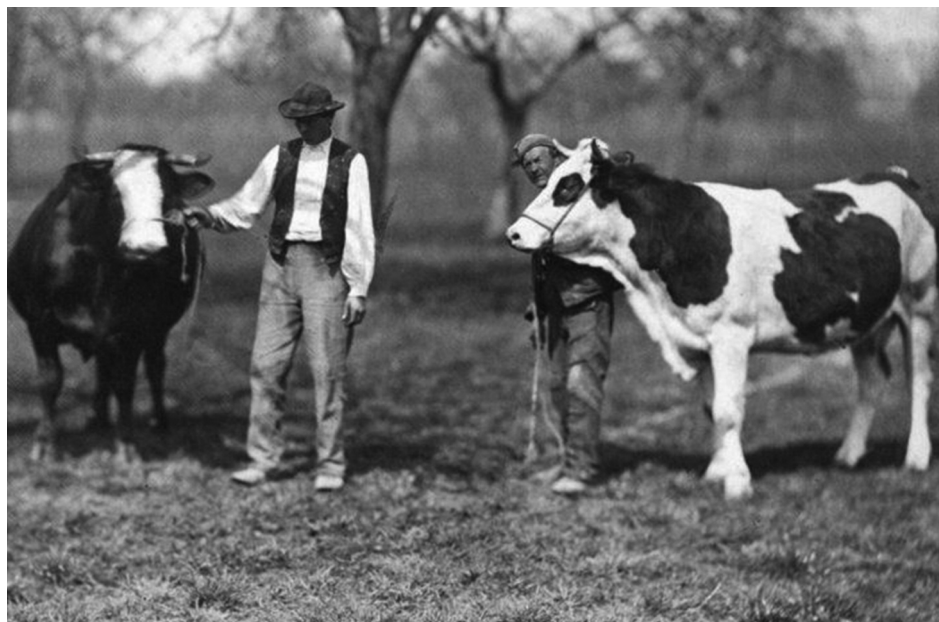
Zápisky z mladosti

Prázdniny a hlavne letné sú pre školákov vytúžený čas na oddych od učenia, čas na výlety, tábory a hry s kamarátmi. No nebolo tomu vždy tak. Väčšinou deti trávili prázdniny pri rodičoch a lebo starých rodičoch, niektorí išli do tábora, iní s rodičmi na pár dní na stanovačku na Slovensku a tých, ktorí sa dostali aj k moru bolo veľmi málo. A počas prázdnin chodili mnohé deti na rôzne brigády, niečo si zarobiť.

Mal som 10 rokov, keď moji rodičia rozhodli, že strávim väčšinu letných prázdnin vo Valaskej Belej u mojej tety, maminej najstaršej sestry, pri pasení kráv. Aby som niečo skúsil, zažil, priučil sa zodpovednosti a aj si niečo zarobil. Na prázdniny som sa tešil, lebo kravy som dobre poznal. Moja mama brigádovala na družstve v Sedličnej ako dojička a často som sa tam pri nej zastavoval. Družstvo bol vtedy vo dvore kúrie Lipských, ktorá bola neskôr bohužiaľ asanovaná. A kravy sme vídali každé ráno, keď ich pastieri hnali cez celú dedinu na pasienok pod Inovčekom a večer, keď ich hnali naspäť do maštali.

A tak ma mama krátko po začiatku prázdnin zaviedla na Valaskú Belú k mojej tete, svákovi a ich rodine. Mali 3 kravy, Strakuľu, Kešuľu a Rysuľu. Pásal som ich na obecnom pasienku za futbalovým ihriskom asi 20 minút od domu. Dalo sa tam prejsť aj skôr, ale kravy sa neponáhľali, vykračovali si ako na promenade. Našiel som si tam kamaráta, môjho rovesníka a spolu sme trávili skoro každý deň. Bolo horúce leto, ovady štípali a kravám sa to vôbec nepáčilo. A hlavne to neznášala Strakuľa. Hoci bola teľná a do otelenia jej chýbalo iba pár týždňov, tak stále strečkovala, nabehal som sa za ňou až, až. Raz som ju dobehol skoro pri dome, asi sa chcela ísť schovať do chládku do maštale. Ledva som ju zahnal naspäť, znova sa dala do behu, nič na ňu neplatilo. Vtedy mi teta vysvetlila, že krava mi nemá čo rozkazovať, rozkazovať musím ja a krava musí poslúchať. A tak som si poradil, zohnal som si dobre dlhú ohýbnú palicu a keď mi znova ušla a ja som ju dobehol, tak som jej to tou palicou patrične vysvetlil. Asi pochopila, že kto je tu pán a už ma d'alej nepreháňala. A keď som videl, že má znova nutkanie strečkovať, tak stačilo pohroziť palicou, otočila sa a pásala sa d'alej. Ved' ja som tam neprišiel trénovať cezpoľné behy, aby jedna krava so mnou takto kývala.

Raz sme boli s kamarátom veľmi smädní, studienka bola d'aleko, ale kamarát sa vynašiel. Lahol si pod svoju kravu, nastriekal si mlieka do úst a osviežil sa. Nechcel som sa nechať zahnanbiť, ved' som od mamy odpozoroval, ako sa krava dojí a lahol som si pod Kešuľu. Ťahal som struky, stláčal a z jej vemena nevyšla ani kvapka.

Kamarát sa začal smiať a váľať po tráve. Ja som sa snažil ešte viac a nič. Kamarát sa pučil od smiechu a keď sa ako tak ukludnil, tak mi povedal: „Nechaj Kešuľu na pokoji, dobre to robíš, ale ona ti mlieko nedá, lebo to je jalovica.“ No odkiaľ som to ja mal vtedy vedieť, v škole nás to neučili. Kamarát mi potom dovolil ľahnúť si pod jeho kravu. Snažil som sa, síce som si nastriekal do očí aj do nosa, ale ušlo sa aj do úst.

Nechodil som pásť stále len na ten pasienok, pásaval som na viacerých miestach. Keď bolo sychravé počasie, tak som pásol na lúke pri dome. Krajom lúky tiekol potôčik, za ním bola družstevná roľa a na nej d'ateline – štajerka. A moje kravy, špekulantky a maškrtnice prebrodili potok a vybrali sa tam. Ja som bol spokojný ako im chutí, len som sledoval, či nie je nablízku niekto z družstva, aby nebol problém. Kravičky sa napapali a vybrali sa k potoku. Vtedy vybehli sváko z domu, nakričali na mňa, že im chcem skántriť dobytok a hnali kravy do maštale. Teta sa ma zastala, aby na mňa nekričal, že mi to mal vysvetliť. Keď sa sváko ukludnili, tak mi povedali, že kravy po surovej d'ateline začne smädiť a keď sa potom napijú, tak ich môže zdut' a do rána uhynú. Sváko do rána chodili pozeráť na kravy, ale našťastie nič zlé sa nestalo a ja som si už na to dával veľký pozor.

Jedno ráno mi teta a sváko povedali, že v ten deň pásť nepôjdem, lebo Strakuľa sa má začať každú chvíľu teliť a kravy zostanú v maštali. Ale že oni musia ísť niečo súrne vybaviť do mesta, do Ilavy. Aby som dával pozor hlavne na Strakuľu a keď sa začne teliť, mám utekať pre suseda, on už bude vedieť, čo má robiť. Všetko mi vysvetlili a odišli. Ja som ich nechcel sklamať, každú chvíľu som chodil nazeráť na ňu, zdvíhal som jej chvost, či sa niečo nedeje. Tej sa to asi nepáčilo, kopala nohami, musel som uskakovať a raz ma aj šľahla chvostom. No nič príjemné, dostať kravským chvostom po ústach. A keď zdvihla chvost, že ide močiť, musel som odskočiť aspoň na 3 metre, lebo takú sprchu som nechcel dostať. Ale v ten deň sa nič neudialo. Na druhý deň ma prebudili hlasy chlapov a jeden z nich hovoril môjmu svákovi, aby priniesol „štranek.“ Strakuľa sa práve telila, ale teliatko išlo zadnými nohami napred. Štyria chlapi ho potom ťahali. Mňa tam nepustili, aby som im nezavadzal. Len neskôr mi teta prišla zvestovať, že máme pekného malého býčka.

Takže aj takéto bývali kedysi školské prázdniny a terajší školáci už nemajú šancu niečo takéto zažiť. Rád na to spomínam, nabral som nové skúsenosti a aj som sa dozvedel veľa zo života našich predkov.

Štefan Šmatlák

Redakcia HLAS

Texty sú zverejnené v pôvodnej verzii autorov bez úprav.

Podnety občanov možno zasielať na e-mailovú adresu: hlas.stankovce@gmail.com.

Noviny pripravili: Ing. Martin Jurčo, Gabriel Kádák, Bc. Monika Pevná, Ing. Jozef Kádák, Bc. Radovan Siva, Dušan Pevný, Pavol Kurtiš
Ing. Štefan Šmatlák, Tomáš Sliva, Slavo Tomík, Ing. Vendelín Sedláček, Dominika Mojžišová, Pavol Múdry, Mgr. Vlasta Pevná - korektúry.
Grafická úprava: Jano Kukučka, Tlač: DUO PRINT s.r.o., L. Podjavorinskej 5, Nové Mesto nad Váhom, Prevádzka Trenčín Náklad: 1000 ks.
Periodicita vydania: 6x ročne. Zapísané v Zozname periodickej tlače Ministerstva kultúry SR pod číslom: MK – EV 5100/15.
Vydavateľ: Dušan Pevný, Rozvadze 501, 913 11 Trenčianske Stankovce

